

ב"ה, גליון קנה אב תש"נ

וועד העולמי ללימוד תורה לשמה

ובזכות זה נזכה להגאולה שלימה בקרוב בב"א

מערת אליהו, חיפה, ארץ ישראל

ספר תפארת שלמה לשבועות

ובזה פרשתי בפרקי אבות (ו, א) כל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה. היינו שהקב"ה אומר תורה שלו משמו ואז הדברים אין להם סוף וכפטיש יפוצץ סלע

עוד באופן אחר ויקרא משה אל כל ישראל וכו' (ואתחנן דברים ה, א-ד-ה). פנים בפנים דבר ד' עמכם וכו' אנכי עומד בין ד' וביניכם בעת ההיא להגיד לכם את דבר ה' וכו'. העירו הראשונים הרמב"ן ושאר מפרשים בסתירת הפסוקים הללו פנים בפנים דבר ד' עמכם ואח"כ כתי' אנכי עומד כו' להגיד לכם וכו' ע"ש ובשל"ה. הנה פרשנו במ"א בפ' בהעלותך על פסוק (במדבר ט, כג) על פי ד' יחנו ועל פי ד' יסעו. דהנה צדיקים אין להם מנוחה. ופירשו המקובלים דהשי"ת ב"ה רוצה להעלות הצדיקים עד אין סוף. וסוף העלי' שלהם הוא על פי ה' יחנו היינו כמאמר הגמ' (חגיגה טו, ב) אשכחי רבה בר שילא לאלהו הנביא א"ל מה קא עביד קב"ה א"ל קאמר שמעתי מפומיהו דכולהו רבנן וכו' א"ל השתא קאמר מאיר בני אומר. ובזה פרשתי בפרקי אבות (ו, א) כל הלומד תורה לשמה זוכה לדברים הרבה. היינו שהקב"ה אומר תורה שלו משמו ואז הדברים אין להם סוף וכפטיש יפוצץ סלע (ירמיהו כג, כט). ובזה י"ל (ישעיהו נט, כא) ואני זאת בריתי אותם. ברית היינו התורה אמר ד' וכו' (שם) ודברי אשר שמתו בפוך היינו מכח התורה שבפוך שמתו דברי וכו' לא ימוש מפוך וכו' אמר ד' מעתה ועד עולם. הוא הבטחה מפי הקב"ה שמי שזוכה שהקב"ה אומר תורה משמו היינו אמר ד' יהי' מעתה ועד עולם שלא ימוש מפוך ומפי זרעך עד עולם. ועתה נבאר החילוק שבין משה לשאר הנביאים ותנאים שכל התנאים אומר הקב"ה תורתו שלומד כגון אליעזר בני אומר מאיר בני אומר. אבל משה רבינו ע"ה כל התורה שאמר

הקב"ה לישראל כביכול הכל הי' בשם משה רבינו שכל התורה כולה נקראת על שמו כמ"ש (מלאכי ג, כב) זכרו תורת משה עבדי אשר צויתי אותו בחורב על כל ישראל. וכן (דברים לג, ד) תורה צוה לנו משה וכמה פסוקים כהנה שמורים ע"ז שכל התורה שיצא מפי הקב"ה הי' אומר בשם משה. וז"פ הכתוב (שמות יט, ט) הנה אנכי בא אליך בעב הענן בעבור ישמע העם בדברי עמך. היינו השי"ת הבטיח לו למשה הגדולה הזאת שעשרת הדברות ישמע העם מפי הקב"ה בשם משה וז"פ כדברי עמך. ובזה יש לפרש דברי הפסוקים בפ' בהעלתך (במדבר יב, א ב) ותדבר מרים ואהרן במשה וכו' ויאמרו הרק אך במשה דבר ד' הלא גם בנו דבר הלשון אך במשה דבר אין לו הבנה. וגם מה שכתב (שם יב, ז ח) לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא פה אל פה אדבר בו האריכו המפרשים בפ' הפ' זה. ולדרכנו יבואר הכל לנכון. הרק אך במשה דבר ה' היינו שהקב"ה אומר תורה בשם התנאים. וז"פ דבר ה' היינו שהקב"ה דבורים שלו רק במשה. משה רבינו כך הוא אומר. הלא גם בנו דבר שאומר משמנו ג"כ תורה וכו"ל. וע"ז השיב הקב"ה לא כמו שאתם אומרים מעלת משה לא כן בכל ביתי נאמן הוא. הפי' שכל התורה הוא שלו. שכל התורה מבראשית עד לעיני כל ישראל אמרתי משמו של משה. וז"ש במד"ר (בראשית רבה א, ד) בראשית בשביל משה שנקרא ראשית שנאמר (דברים לג, כא) וירא ראשית לו. (במדבר יב, ח) פה אל פה אדבר בו. הפי' שכל התורה שדבר הקב"ה אל משה כל התורה ומצות אדבר בו. אמרתי משמו וזה אדבר בו היינו משמו וזה מעלה יתירה אשר אין למעלה ממנו ודו"ק. ובזה נבוא לישב הפסוקים שלא יהיו סותרים שכמה פעמים נאמר (דברים ה, ד) דבר ד' עמכם (דברים ה, יט) הדברים האלה דבר ד' אל כל קהלכם וכמה פסוקים כהנה. וכאן נאמר (שם ה, ה) אנכי עומד בין ד' וביניכם להגיד לכם את דבר ד' כאשר האריך הרמב"ן בפ' יתרו בפ' (שמות כ, ז) לא תשא וכו' ע"ש. ולדברינו יבא לנכון שהאמת הוא שהקב"ה דבר בעצמו עם כל ישראל עשרת הדברים רק שאמר משמו של משה רבינו כל הדברות וזה הפי' אנכי עומד בין ד' וביניכם להגיד לכם את דבר ד' היינו שהקב"ה אמר משמו כל הדברים. וזה הפי' בגמ' (מכות כד, א) אנכי ולא יהי' לך מפי הגבורה שמענום. האריכו המפרשים הלא כל הדיבורים דבר הקב"ה. ולדברינו נכון מאד. (שמות ג, ב-ג-ה) אנכי ד' אלהיך וכו' לא יהי' לך וכו' נכתב אח"כ מיד כי אנכי ד' אלהיך אל קנא וכו' אין נכון שיאמר הקב"ה משמו של משה דהיינו שיאמר הקב"ה משרע"ה אמור אנכי כו' וכן בפסוק שאח"כ לא יהי' לך נכתב ג"כ כי אנכי ד' אלהיך וכו' שח"ו יבואו בני"י לכלל טעות ויחשדו שח"ו משרע"ה אמר על עצמו אנכי וכו' וכן לא יהי' לך כו' ולזה לא אמר

הקב"ה ב' הדברות הללו משמו של משה רק מפי עצמו. רק שאר הדברות שאחר ב' הדברות נאמר (שמות כ, ז) לא תשא שם ד' אלהיך וכו' נאמר מפי משה היינו שהקב"ה אומר משמו של משה וכו' וז"פ בגמ' (ברכות מה, א) משה ידבר והאלהים יעננו בקול בקולו של משה כוונת הגמ' שאמר הקב"ה התורה כולה בשמו של משה ודו"ק. (מכי"ק):

(המשך אי"ה בגליון הבא)